

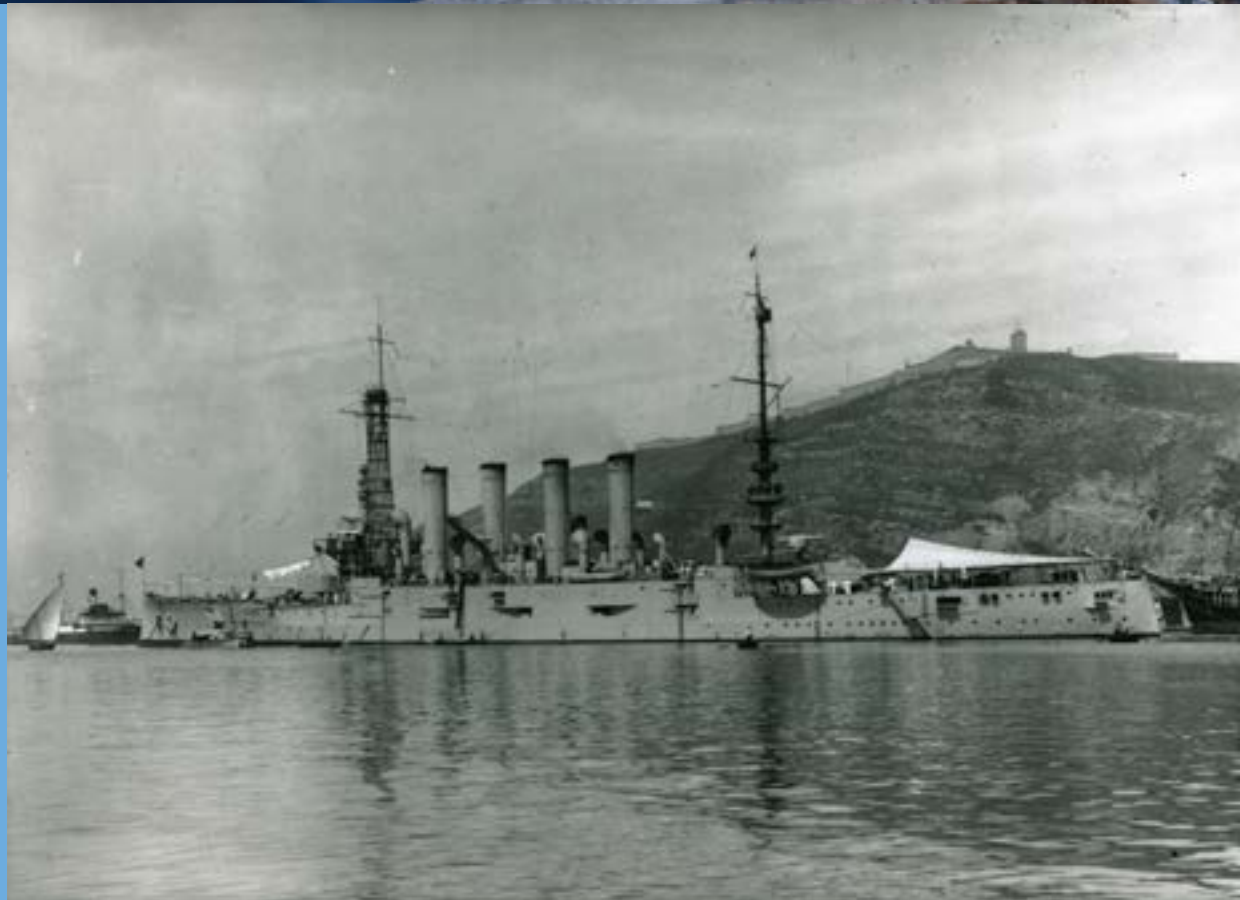
Històries del PORT

L'umiac i el caiac

Per construir l'esquelet de les seves embarcacions, els navegants de l'illa de Grenlàndia havien de recórrer a la poca fusta que trobaven en les ribes de rius o del mar, o bé als ossos de les balenes que caçaven. Després, el cobrien amb pells de foca barbuda, subjectada amb ivori o ullals a manera de claus. Si l'embarcació resultant era estreta i punxaguda, els inuits l'anomenaven 'caiac', el 'vaixell de l'home'. Si per contra la nau era ampla, amb capacitat per a transportar una vintena de persones, s'hi referien com a 'umiac', 'el vaixell de la dona'.

FONS CARLOS DE ANGULO / AUTORITAT PORTUÀRIA DE BARCELONA

La rada

Més estreta que una badia o un golf i fora de la zona del port, la rada és una zona en la qual els vaixells poden resguardar-se de temporals marítims. Aquest espai, que pot ser natural o artificial, ofereix un bon sòl perquè les embarcacions puguin fondejar i realitzar també operacions de càrrega.

El misteri del 'Pittsburgh'

Les deu campanes de la catedral de Rochester, al sud Anglaterra, toquen a missa. El seu so dona la benvinguda als feligresos, però entre el repicar fervent hi ressona un misteri. Pocs saben perquè la tercera campana recull una dedicatòria al creuer nord-americà *USS Pittsburgh*, amb data del 1920.

Els Estats Units han batejat quatre vaixells amb el nom *Pittsburgh*, com a homenatge a la ciutat homònima de l'estat de Pennsilvània. El que fa referència a la misteriosa dedicatòria va entrar en servei el 1905 amb el nom de *USS Pennsylvania*, però va ser rebatejat com a *Pittsburgh* el 1912. Un any abans de canviar de nom, aquest creuer acuirassat havia acollit un fet històric: el primer aterratge amb èxit d'un aeroplà sobre un vaixell.

Al llarg de la Primera Guerra Mundial va servir com a vaixell insígnia de la flota del Pacífic. No va entrar en combat, però va dur a terme accions dissuasives contra vaixells de caça alemanys juntament amb la flota britànica. Acabat el

conflicte, el *Pittsburgh* va ser destinat a la costa Mediterrània, també com a vaixell insígnia de la flota, però amb missions diplomàtiques i humanitàries. L'any 1920 va fer parada al port de Barcelona (a la imatge, el podem veure en primer pla, amb el castell de Montjuïc al fons) i les seves quatre xemeneies van atreure les mirades de molts curiosos de la Ciutat Comtal. El setembre d'aquell mateix 1920, el creuer va encallar a la costa Letona durant una missió al Bàltic i va dirigir-se al port de Kent, a Anglaterra, per sotmetre's a les reparacions pertinents. Va ser durant els dos mesos que el *Pittsburgh* va restar al moll de reparació quan el capità va estendre un xec per valor de 52 lliures per refondre la campana de la catedral de Rochester.

La darrera missió del *Pittsburgh* va ser al capdavant de la flota asiàtica, on va oferir tasques de protecció als americans que es trobaven a Shanghai, el gener del 1927 durant l'alçament del nacionalista xinès Chiang Kai-shek. L'any 1931 va arribar la seva fi, quan va ser venut per a ferralla.